

TEN ROOMS OF THE MIND

LUCID MADNESS

Vision

GILLETTE-BRJÁLÆÐI MEÐ FULLU VITI

Sýn

TÍU HERBERGI HUGANS

Það er til hús sem hvert og eitt okkar býr í án þess að hafa nokkurn tíma valið það.

Það hefur ekkert heimilisfang. Það er á engu korti. Samt þekkjum við það betur en nokkurn stað sem við höfum í raun búið á. Inni eru tíu dyr.

Sumar opnum við á hverjum degi án þess að taka eftir því.

Öðrum höldum við læstum og látum sem þær komi okkur ekkert við.

Og svo eru herbergi sem við byggðum ekki sjálf en berum samt einhvern veginn innra með okkur. Þetta er ekki kenning.

Þetta er ekki sálfræðihandbók sem safnar ryki uppi í hillu.

Þetta er frásögn manns sem gekk um þessi tíu herbergi, eitt af öðru, oft án þess að vita hvar hann var, og sem nú, með nokkur ár til viðbótar á herðunum, reynir að lýsa þeim nákvæmlega eins og hann upplifði þau.

Tíu dyr.

Ég opnaði þær allar.

Sumar af forvitni.

Sumar treglega.

Sumar ekki fyrr en of seint var orðið að snúa við.

Ef þessi herbergi virðast þér kunnugleg er það ekki af því að þau segi mína sögu.

Það er af því að einhvers staðar djúpt inni segja þau líka þína.

Ferdinando

BRJÁLÆÐI MEÐ FULLU VITI — Sýn

Til er landsvæði sem fáir þekkja.

Það liggur á milli óreiðu og skýrleika.

Á milli sársins og skilningsins.

Á milli hruns og endurfæðingar.

Ég kalla það brjálæði með fullu viti.

Þar verða tengslin sýnileg.

Grímurnar falla.

Smáatriðin fara að tala.

Það er erfitt að útskýra.

Þeir sem hafa aldrei upplifað það halda að það sé ringulreið.

Í raun er það þveröfugt.

Það er of mikill skýrleiki.

Of mikill veruleiki séður í einu.

Þeir sem lifa í brjálæði með fullu viti eru ekki týndir.

Þeir ferðast einfaldlega um staði sem aðrir hafa ekki enn komist til.

Einu sinni heimsóttum við viðskiptavin sem borgaði aldrei á réttum tíma.

Vegna tafanna lenti hann sífelld aftur á listanum yfir vanskil.

Meira að segja lánastjórinn blandaði sér í málið.

Hann kom frá Mílanó.

Nákvæmari í greiningu.

Rökvísari.

Ekki eins tilfinningasamur.

Samt vildi viðskiptavinurinn ekki hlusta.

Tíminn leið.

Dag einn hitti ég hann aftur.

Ég sagði:

„Til hamingju. Nafnið þitt er ekki lengur á vanskilalistanum. Loksins ertu orðinn eins og allir hinir.“

Hann horfði á mig.

Brosti.

Og svaraði:

„Kæri vinur, líttu aftur. Þótt þú hafir ekki séð mig þýðir það ekki að ég sé ekki þar.“

Á þeirri stundu skildi ég dálítið.

Brjálæði með fullu viti er ekki að sjá það sem ekki er til.

Það er að sjá það sem er til á meðan allir aðrir horfa annað.

Ferdinando